

اسکیس شماره ۲:

لحظه بازبینی و تأمل توأمان در حدود تأثیرات شیئی: کارآیی - نحوه و کیفیت عمل آن. ارزش گذاری و تعیین اولویت ارزش مرتبه کارآیی در تقابل مرتبه کیفیت عمل یک شیئی، به جهت ترد یا گزینش در همراهی به سوی هدفی معین به مثابه وسیله یا جزئی از متد فرآوری محصول - هدف.

از نظر هایدگر نگارش، یعنی نوشتن با دست، در نگاه نخست ماشین تحریر یک وسیله کارآتر برای نگارش است، اما کارآیی این جا ملاک درستی برای ارزیابی حدود تأثیر این ابزار نیست. چرا که بنا به حالت و روحیه فرد در زمان نگارش، کلمات شکل های گوناگونی به خود می گیرند، ما شاید دقت نکنیم اما شیوه ی نگارش ما در گزینش واژه های بعدی و حتی فکرهای ما مؤثرند. این امکان با به کاربردن ماشین تحریر (یا در روزگار ما، رایانه شخصی) از بین می رود، شکل یکسان واژه ها و علامات به اندیشه، منش یکنواخت می دهد. به گفته هایدگر: « دست می اندیشد. »
اکنون نگارش از دست، که از اندیشه خلاق رهاست. گزینش غوطه ور میل صورت و ماده، و نه فاعل یا غایت. خالق نه ما، که نظام یافتگی و کارآیی ماشین انکشاف است. در نهایت دست زمانی می اندیشید و البته نه یکنواخت.

موضوع اسکیس: بیان نسبت ارزش کیفیت عمل و کارآیی یک شیئی (تحت عنوان یک وسیله یا ابزار یک متد)، در قالب طراحی یک المان یا یک خرده فضا در عرصه ای به ابعاد $m10 \times m10$

ارائه طرح اسکیس به سایز A3 (ارائه بایست رسا و گویای جنبه های مختلف طرح، بدون هر گونه ابهام باشد).

